Lietas Nr. 13030000214
Lietas arhīva Nr. K31-0077-15/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015. gada 09.janvārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese Dz. Zemitāne
piedaloties prokuroram U.Cinkmanim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
tiek apsūdzēti noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts 175. panta otrajā daļā, un

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts (turpmāk – Persona) izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, un proti:

2007. gada 25. maijā ap plkst. 13:00 /pers. A/ un Persona nolūkā izdarīt zādzību pēc iepriekšējas vienošanās, mantkārīgu motīvu vadīti ieradās veikalā „K-Rauta", kas atrodas Rīgā, Priedaines ielā 37. /pers. A/ iegāja instrumentu nodaļā un izmantoja to, ka nodaļā nav pārdevēja, izņēma no kastes perforatoru (triecienurbjmašīnu) „Makita" Ls 129,95 (EUR 184,90) vērtībā, slepeni paņēma un paslēpa zem savas virsjakas un iznesa to uz dārza nodaļu un nolika to pie nodaļas vārtiem un izgāja no veikala. Pēc tam Persona piegāja pie dārza nodaļas dzelzs vārtiem, no ārpuses atspieda tos, bet /pers. A/ izvilka iepriekš nolikto perforatoru, t.i. nozaga svešu kustamu mantu, radot a/s „Rautakesko" materiālos zaudējumus Ls 129,95 (EUR 184,90) apmērā.

Ar tādām savām darbībām Persona un /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta otrajā daļā.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā, /pers. A/ tika celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas par atkārtotu svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.03.2013.). Tiesas sēdē prokurors pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 461. pantu, 462.panta pirmo daļu, saskaņā ar grozījumiem Krimināllikumā, kas stājušies spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, Pārejas noteikumu 5.punktu, lūdza izslēgt no /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, kvalificējošo pazīmi atkārtotību. Turklāt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu un ņemot vērā to, ka no kriminālprocesa Nr.11095104607 izdalīts kriminālprocess Nr. 13030000214 /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, prokurors grozīja apsūdzību, nemainoties noziedzīga nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un kvalifikācijai, norādot, ka apsūdzības aprakstošajā daļā norādāms "personu grupā ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts".

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņiem inkriminētajā noziedzīgā nodarījumā atzina pilnībā, apstiprināja apsūdzībā norādīto zādzības faktu un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas sēdē.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu. Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ un Persona izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā, pēc iepriekšējas vienošanās, viņa vaina inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pilnībā pierādīta un šādas apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu, /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas izdarīja smagu noziegumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš agrāk vairākkārt sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2012.gada 5.marta spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, konfiscējot mantu. Ar Augstākās tiesas 2012.gada 18.oktobra spriedumu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2012.gada 5.marta spriedums atcelts daļā par /pers. A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 6 mēnešiem, konfiscējot mantu. Ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 19.jūnija lēmumu /pers. A/ atbrīvots no soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2011.gada 21.februāra spriedumu, atbrīvots no soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 22.maija spriedumu, atbrīvots no soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu, atbrīvots no soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 12.maija spriedumu, un noteikts galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā - brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem, konfiscējot mantu. /pers. A/ ir neprecējies, apgādājamo nav, pirms

apcietinājuma strādāja SIA "/Nosaukums/" par palīgstrādnieku, dzīvoja /adrese/ (arī deklarētā dzīvesvietas adrese).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas trešo punktu apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda veidu, tiesa, ievērojot Krimināllikuma 46.panta noteikumus, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, un vainīgā personību, apsūdzētais ir turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus, inkriminēto noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, nav labojies un izdarījis attiecīgus secinājumus, kā arī, nosakot soda mēru, ņem vērā konstatētos atbildību mīkstinošos apstākļus, atbildību pastiprinošo apstākli, un uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis ir sasniedzams, sodu nosakot brīvības atņemšanas veidā.

2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā". Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sankcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim, bija noteikts, ka par Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz sešiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas. Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sankcija pašreiz spēkā esošajā redakcijā nosaka, ka par Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu, likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās [..]. 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Savukārt šī likuma pārejas noteikumu 6.punktā ir noteikts, ka ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

No minētajām likumu normām tiesa secina, ka 175.panta otrajā daļā paredzētā sankcija ir labvēlīgāka personai, jo tajā norādītie soda veidi, kurus var piemērot, ir vieglāki nekā līdz 2013.gada 1.aprīlim spēkā esošajā Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sankcijā. Tomēr, vienlaikus tiesa atzīst, ka likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.un 6.punktā ir noteikts citādi, jo norādīts, ka jāņem vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Pārejas noteikumu 6.punkts attiecas tikai uz brīvības atņemšanas sodu un tiesai, konstatējot, ka par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, nosakot brīvības atņemšanas sodu, tas ir jāņem vērā. Šajos pārejas noteikumos nav noteikta iespēja tiesai piemērot sodus, kas paredzēti Krimināllikuma attiecīgā panta sankcijā pēc 2013.gada 1.aprīļa. Minētais likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu skaidrojums atspoguļots arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta vairākos nolēmumos (2013.gada 17.septembra lēmums lietā Nr.SKK-0422-13).

Ņemot vērā minēto, nosakot sodu apsūdzētajam, tiesai jāņem vērā šobrīd spēkā esošajā Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā minimālā brīvības atņemšanas soda robeža.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa nosaka, ka ja pēc sprieduma taisīšanas vai prokurora priekšraksta par sodu sastādīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas vai prokurora priekšraksta par sodu sastādīšanas pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu. Savukārt tā paša panta sestajā daļā noteikts, ka šā panta kārtībā noteiktā galīgā soda kopējais apmērs vai laiks drīkst pārsniegt attiecīgajam soda veidam noteikto maksimālo apmēru vai laiku.

Kā redzams no lietas materiāliem, apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis 2007.gada 25.maijā, tas ir, pirms 2008.gada 25.maija, 2008.gada 11.novembra un 2011.gada 12.maija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumiem un 2011.gada 21.februāra un 2012.gada 18.oktobra Rīgas apgabaltiesas spriedumiem un Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 19.jūnija lēmuma.

Tādējādi pie galīgā soda noteikšanas tiesa vadās pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem un 5.pantā reglamentētā labvēlīguma principa, kā arī pēc 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Ņemot vērā, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts 2007.gadā, pastāv vairāki atbildību mīkstinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, šajā spriedumā piespriesto sodu ietverot sodā, kas noteikts ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 19.jūnija lēmumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 49.pantu un 55.pantu apsūdzētajam nav nosakāms vieglāks sods nekā likumā paredzētais un nav piemērojama nosacīta notiesāšana, jo apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu izdarījis, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim, kā arī apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu laikā, kad agrāk ir bijis notiesāts ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nebija noņemta vai dzēsta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta nosacījumiem, soda termiņā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais pavadījis pēc aizturēšanas no 2014. gada 05. decembra līdz 2014. gada 07.decembrim, kā arī pavadītais laiks apcietinājumā no 2014.gada 08.decembra līdz 2015.gada 09.janvārim.

Ievērojot visus lietas apstākļus, soda samērīgumu ar /pers. A/ noteikto sodu, tiesa uzskata, ka /pers. A/, ņemot vērā apcietinājumā pavadīto laiku un izciesto sodu pēc Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2012.gada 5.marta sprieduma, sodu par izdarīto noziegumu ir izcietis.

Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums, atceļams un apsūdzētais /pers. A/ atbrīvojams tiesas sēžu zālē uzreiz pēc sprieduma pasludināšanas.

Cietušais AS "Rautakesko" pirmstiesas kriminālprocesā pieteica kaitējuma kompensāciju. Apsūdzētais materiālā kaitējuma kompensāciju ir atlīdzinājis, ko apstiprina kases čeks Nr.0226225 (lietas 146.lapa), tādēļ tiesvedība daļā par kaitējuma kompensāciju ir izbeidzama.

Apsūdzētā aizstāvībai tika nodrošināta zvērināta advokāta piedalīšanās, par ko no valsts budžeta līdzekļiem jāizmaksā 101,03 *euro*, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, šie procesuālie izdevumi pilnā apmērā piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu, tiesa uzskata, ka CD disku, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma spēkā stāšanās ir iznīcināma.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 527., 528., 529. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, šajā spriedumā noteikto sodu ietverot sodā, kas noteikts ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 19.jūnija lēmumu, brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem, konfiscējot mantu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 52.pantu, soda izciešanas termiņā /pers. A/ ieskaitīt laiku, kas pavadīts pēc aizturēšanas no 2014. gada 05. decembra līdz 2014. gada 07.decembrim, kā arī pavadīto laiku apcietinājumā no 2014.gada 08.decembra līdz 2015.gada 09.janvārim, izciesto sodu pēc Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2012.gada 5.marta sprieduma, **sodu uzskatīt par izciestu un /pers. A/ atbrīvot tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.**

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, atcelt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij 101,03 *euro* (viens simts vienu *euro*, 03 centus) par advokāta darbu pirmās instances tiesas sēdē, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Nomaksas apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Lietiskos pierādījumus – CD disku, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Dz. Zemitāne